

Aynı Notada Saklananlar

— çitlembik · 05 Mayıs 2026

Aynı Notada Saklananlar

4 Mayıs 2026

Yeni bir konser hazırlığı içindeyiz.

Atik hocamızın “Biletlerinizi alabilirsiniz” demesiyle birlikte Hande’yle göz göze geliyoruz ve aynı anda yerimizden kalkıyoruz. İçimizde tatlı bir telaş var; küçük bir heyecan, hatta biraz çocukluk. Gülüşerek kendimize yer kapmaya çalışırken, ortam bir anda ısınıyor. Koro dediğimiz şey bazen gerçekten bir topluluktan çok daha fazlası oluyor.

Sonra yavaş yavaş ciddileşiyoruz.

Söyleyeceğimiz şarkılar birbirinden güzel ve anlamlı. Bazıları içime öyle dokunuyor ki, gözyaşlarımı tutmak için çaba harcadığım anlar oluyor. Dışarıdan bakıldığında sadece bir prova gibi görünen şey, aslında insanın kendi içine yaptığı bir yolculuğa dönüşüyor.

O sırada Canan mikrofonun başında.

Bir Sezen Aksu şarkısını yorumluyor. Sesi güçlü ama içinde ince bir kırılma hissediliyor. Geçen dersten ağlayarak ayrılmıştı. Şimdi ise aynı duygularla ama daha toparlanmış bir şekilde, şarkının içinde

duruyor.

Kendime çok benzetiyorum onu.

Hırslı, istediğini elde etmek için vazgeçmeyen bir kadın. Ama bu hırsın içinde derin bir duygusallık da var. Ben de çoğu zaman gözyaşlarımı gizlerim. Çünkü hırsımın yanlış anlaşılmasından, sert ya da mesafeli biri gibi görülmekten çekinirim.

Tam bu düşünceler içindeyken, durgunluğumu fark eden bir arkadaşım yanıma geliyor. Ona kendi içimde "Sultan-ı Yegâh" diye hitap ediyorum. Bu ismi kullanmam için bana tüyo veren de zaten kendisi.

Sessizce omuzlarıma dokunuyor, küçük bir masaj yapıyor. Sesi her zamanki gibi yumuşak ve içten. O an içimde kapalı duran bir kapı aralanıyor sanki. İnsan bazen bir cümleyle değil, bir dokunuşla toparlanıyor.

Kendisi diş doktoru. Ama mesleğinden bağımsız olarak, insanlığı gerçekten örnek gösterilecek cinsten.

O an şunu düşünüyorum:

Bazen bizi ayakta tutan şey büyük olaylar değil...

Tam zamanında gelen bir ses, bir dokunuş, bir anlayış.

Ve belki de bu yüzden, aynı notada buluşabiliyoruz.

H. Çiğdem Deniz